

آنچه در مورد آتش سوزی این بنای عظیم می دانیم
نوتردام، بی سقف و مناره

خدیجه علامه زاده

عصر روز دوشنبه (۲۶ فروردین ماه) کلیسای نوتردام در شهر پاریس دچار حریق شد و با تخریب مناره‌ها، سقف نیز دچار آسیب جدی شد.

به نوشته روزنامه نیویورک تایمز، آتش حوالی ساعت ۶:۳۰ عصر به وقت پاریس آغاز شد و به گفته یان کلود گالت، رئیس آتش نشانی شهر، آتش در اتاق زیر شیروانی شروع شده بود. پیش از ۹ ساعت بعد، مقامات اعلام کردند که آتش تحت کنترل است اما ستون باقی مانده از مناره در سقف همچنان در حال سوختن بود. باتریک شاولت، کشیش این کلیسا در اظهار نظری گفته که ظاهر آتش در شبکه داخلی از ستون‌ها که مربوط به قرون وسطا بودند و با نام جنگل شناخته می شدند، آغاز شده است.

به گفته مقامات هیچ کس کشته نشده، اما یکی از آتش نشانان به سختی آسیب دید.

به گفته شاهدان، درهای کلیسا کمی قبل از هجوم سیلی از توریست‌هایی که تلاش برای ورود داشتند، بسته شد و کمی بعد دود در اطراف مناره به چشم می خورد، بخش‌های گسترده‌ای که از قبل در حال بازسازی بودند، اولین نقطه‌ای بود که در حال سوختن دیده شد.

نزدیک به ۵۰۰ آتش نشان به ایل دلا سیتی، جزیره‌ای در قلب شهر که نوتردام در آن واقع است، گسیل داده شدند و برای کنترل آتش پنج ساعت تمام بی وقفه جنگیدند.

آنچه در مورد خسارت می دانیم

تا ساعت ۱۱ عصر گالت عنوان کرد که ساختار شامل دو برج جلوی ساختمان به طور کلی بی آسیب ماند، اما دود و دود سوزش بین رفت، اما نولت ماکرون، رئیس جمهور فرانسه با بیان اینکه از بدترین رویداد ممکن جلوگیری شد و اینکه تلاش برای مهار آتش همچنان ادامه دارد گفت: کمپین جمع آوری کمک‌های ملی برای ساخت دوباره کلیسا به راه می اندازم.

مناره حدود ۹۰ متری ساختار چوبی این کلیسا که با سرب پوشانده شده بود و مربوط به دوران بازسازی این کلیسا در قرن نوزدهم میلادی بود، به نظر کاملاً از بین رفته است؛ پس از فرو ریختن این مناره بر روی سقف، بخش بزرگی از سقف جایی که مناره واقع شده بود، سوخت.

بخشی از هنرهای کلیسا احتمالاً به دلیل بازسازی‌های اخیر حفظ شده باشند. برای مثال هفته گذشته ۱۶ مجسمه مسی روایت گر ۱۲ رسول و چهار اوانجیلیست به وسیله کرین از ساختمان خارج شده بود تا مانده بازسازی شود. به گفته کشیش شاولت، آتش نشانان نیز موفق به نجات برخی آثار هنری شدند؛ از جمله پارچه‌های لنین مرتبط با سنت لوییس، تاج مقدس پادشاهان و جواهرات کلیسا.

گالت همچنین گفت که آتش نشانان چند ساعت پس از شروع آتش همچنان در حال خارج کردن آثار هنری بودند و بزرگ‌ترین مخاطره برای آن‌ها دود موجود درون کلیسا و سرب مذاب در حال ریختن از سقف است.

تصویری از درون کلیسا نشان از ریختن بقایای سقف در سالن اصلی و همچنین محراب و مجسمه اصلی سالم و صلیب پشت آن و نیز چندین ردیف نیمکت‌های دست نخورده می داد.

آنچه که از آن بی خبریم

هنوز دلیل اصلی آتش اعلام نشده است. سرنوشت خیل کارگران داخل کلیسا و بخشی از ساختمان نیز هنوز معلوم نیست. به نظر می رسد که آتش پنجره‌های مزین به شیشه‌های با نقاشی رز را با خطر ذوب مواجه کرده است و احتمال دارد که آن‌ها خراب شده یا آسیب دیده باشند؛ همچنین از نقاشی‌ها و برخی مجسمه‌های مربوط به قرن ۱۷ خبری در دست نیست.

بسیاری از بخش‌های ساختار از پیش آسیب دیده بودند و نیاز به بازسازی داشتند. برخی از مجسمه‌های شکسته و میله‌ها با قطعات پلاستیکی و چوبی جایگزین شده بودند. چنین نقاطی احتمالاً در شعله‌ها و مواد مذاب سقف از بین رفته باشند.

آنچه انتخابات این دوره هند را متفاوت می کند؛

مودی ۲۰۱۴ در مقابل مودی ۲۰۱۹

سید محمد میرزا محمدزاده

نارندامودی، نخست‌وزیر قدرتمند هندوستان، به دنبال انتخاب دوباره در انتخابات ۲۰۱۹ است؛ اما مودی ۲۰۱۹ بسیار بی شباهت به مودی است که در سال ۲۰۱۴ به کارزار انتخاباتی ورود کرده بود؛ حالا مودی همان سر وزیر سرسخت، تند مزاج و پرافروخته ایالت گجرات هند است؛ آنچه که در گذشته بود.

به نوشته واشنگتن پست، اولین انتخاب وی به عنوان نخست‌وزیر در پنج سال پیش بر اساس انگیزه‌ها بود و او مدعی شد که قانون اساسی کشور تنها کتاب مقدس برای او است و وعده روزهای خوب و توسعه داد.

در مقابل اما، کمپین این دوره بر اساس ترس بود و مخالفان سیاسی خود را ضد ملی و ضد هند و بر خلاف آنطور که خود را قوی توصیف می کند، پریشان خواند. در نسخه ۲۰۱۹، مودی خود را پاسدار توصیف می کند، نگهبان دروازه که از کشور علیه غارتگران و تروریست‌ها دفاع می کند. تصمیم برای دست‌نبرد به حمله هوایی درون خاک پاکستان به عنوان انتقامی برای حمله تروریستی در پولواما کشمیر که منجر به کشته شدن ۴۰ کارمند پلیس هند شده بود را می توان محوری ترین رویکرد او در انتخابات پیش رو دانست. مودی حتی در این زمینه پارا فراتر گذاشت و در جریان سخنرانی خود عکس‌هایی از مردانی را که در

حمله کشمیر کشته شده بودند را در زمینه جایگاه سخنرانی گذاشته بود که آرای خود را به کارکنان ارتش اهدا کنند که حمله به پاکستان را طرح ریزی کردند. یوگی آدی تانات، راهب هندو، سر وزیر اوتار پردیش، پر جمعیت‌ترین و قوی‌ترین ایالت هند به لحاظ سیاسی، بسا تحقیر و توهین ارتش را از تشش مودی خواند و اظهاراتی بیان کرد که از سوی کمیون انتخابات هند سانسور شد.

حزب BJP هند، (حزب مردم) یکی دیگر از احزاب قوی کشور (حزب مودی) اما از این موضع دفاع کرد و عنوان کرد از آنجایی که نخست‌وزیر بادستور حمله به پاکستان، ریسک بزرگی را پذیرفت و در مقابل کنگره در سال ۲۰۰۸ پس از حمله مومبایی هیچ اقدام نظامی را انجام نداد، حزب به لحاظ سیاسی حق دارد تصمیم را مال خود بداند. اما با توجه به ملی گرایی که حزب به عنوان ویژگی اصلی ذات خود از آن یاد می کند، این تخریب نیروهای مسلح هند اصلاً قابل توجیه نیست.

دختر جوان یکی از سربازان کشته شده در حمله تروریستی پولواما به این سینه‌چاک سیاسی پایان داد و گفت: پدر من نه برای نارندامودی و نه برای راهول گاندی مرد؛ او برای هند مرد. آپورا و راوات بیست ساله افزود: شما نمی توانید کمپین خود را بدون استفاده از خانواده ما برای برنده شدن آرا پیش ببرید؟

تحقیر مسلمانان برای آرای بیشتر

استفاده از سربازان برای اهداف اینچنینی به اندازه کافی ناخوشایند است؛ اما بدتر از آن پیام کمپین مودی برای ملت مسلمان ۱۷۲ میلیون نفره هند است. در چند سال گذشته، مسلمانانی که اقدام به فروش گوشت گاومی کردند، همواره از سوی اکثریت راست گرا به دلیل اتهام تجارت گوشت گاو مورد تهاجم قرار می گرفتند. در جریان کمپین اخیر مودی، مردانی که متهم به کشتن محمد اخلاق، آهنگر مسلمان در ایالت داری بودند (به دلیل فروش گوشت گاو) در صف اول حزب BJP نشسته بودند.

یک وزیر برجسته دولتی نیز به مردم هشدار داده است که اگر مسلمانان به وی رای ندهند، باید منتظر عواقب آن باشند؛ و حتی

تحقیر مسلمانان برای آرای بیشتر
در غیاب هر رقیب برجسته که جلوی شخصیت خصمانه، گستاخ و کاربزماتیک مودی ایستادگی کند، رقبای مودی بهترین کاری که می توانند بکنند این است که بر اختلافات خود سرپوش بگذارند و دوروی متحدان محلی تمرکز کنند

در یکی از بدترین سخنرانی‌های انتخاباتی این دوره، نخست‌وزیر، راهول گاندی، رهبر حزب رقیب کنگره هند را به دلیل آنکه از رأی دهندگان هند و فاصله گرفته و به سمت حوزه‌های جنوب رفته را به استهزا گرفت و گفت: آنجا اکثریت

هم اقلیت به شمار می روند. در واقع منظور مودی در مورد تصمیم گاندی برای رقابت کردن در دو حوزه وایاناد در جنوب ایلات کرالا علاوه بر حوزه همیشگی او برای مجلس در شمال بود. حمله به این حزب هر چند منصفانه است اما مورد این حمله خاص این معنا را القای کند که رفتن به سمت حوزه مسلمانان هر چند برجسته و مهم، کاری شرم آور است.

موضوع آخر در مورد حزب BJP نیز از سوی آمیت شاه نشأت می گیرد، معاون مودی و تنها کسی که نخست‌وزیر به وی اعتماد دارد. شاه عنوان کرده بود که قصد دارد سیستم ثبت شهروندی را بنا کند که هر جاسوسی را از کشور بیرون کند، مگر آنکه آن‌ها هندو، سیک یا بوداییست باشند. در تحریم رسمی توده مذهبی وی حتی به خود زحمت نداد که نفرت درونی خود به مسلمانان را مخفی کند. این موضوع از سوی حزب با هشتگ ضد مسلمانی توثیق شد، مدلی از هند جدید که اساس هند سنتی را زیر سوال می برد؛ حفظ جمع گرایی در قانون اساسی.

جز مودی به چه کسی باید رأی داد؟

مودی تاکنون با وجود تلخی حزبی که پیش می برد، به نظر می رسد که با خیال راحت پیشنهاد باشد. هیچ مخالفت آشکاری با سخنان تفرقه افکن او مشاهده نشده است. شخصیت او به عنوان یک آدم منظم، بدون فساد، کسی که به گفته مردم به دنبال منافع شخصی در سیاست نیست و نیز شهرت وی به عنوان رهبری قاطع ظاهر آدر کفه ترازو برای رأی دهندگانی که عیب‌هایی را درون او دیده‌اند، سنگینی می کند.

صادقانه بگوییم که هیچ مدینه فاضله‌ای که در سال ۲۰۱۴ از آن سخن می گفت دیگر وجود ندارد. با این حال از خشم گسترده آن سال‌ها نیز خبری نیست. در نهایت رأی دهندگان به این نتیجه می رسند که با وجود انتقاداتی که به دوره اول ریاست جمهوری مودی دارند، به چه فرد دیگری می توان رأی داد.

این موضوع بی شباهت به یک رابطه عاشقانه در دوران سپاس احساسی نیست؛ شما دیگر شیفته طرف مقابل نیستید، همه رویاها از بین رفته‌اند، اما همچنان بهترین رابطه برای شماست، در ذهن شما آن فرد همچنان محبوب

شخصیت مودی به عنوان یک آدم منظم، بدون فساد، کسی که به گفته مردم به دنبال منافع شخصی در سیاست نیست و نیز شهرت وی به عنوان رهبری قاطع ظاهر آدر کفه ترازو عیب‌هایی را درون او دیده‌اند، سنگینی می کند

است، با همه کاستی‌ها، شما با خود می گوید، در رابطه بودن بهتر از تنها بودن است.

احزاب ضعیف

برای چنین شرایطی، احزاب مخالف مودی باید خود را سرزنش کنند. زبان ناخن و جنسگرایی رهبران این احزاب همچون اعظم خان، رهبر محلی که در مورد لباس زیر رقیب خانم خود سخن گفته بود، برتری رفتاری آن‌ها در حمله به حزب BJP را محو می کند.

احزاب مخالف از طرفی بسیار شکننده و پراکنده هستند. آن‌ها در تنظیم راهکار مقابله با اتهامات بسیار کند هستند و این موضوع مودی برتری مودی شیرین بقصدی به دهان مودی شیرین می آید که خود را مرکز توجه این انتخابات بداند و سوال بپرسد: مودی در مقابل کی؟

جواب این سوال اینگونه است: مودی در مقابل ریاضیات.

در غیاب هر رقیب برجسته که جلوی شخصیت خصمانه، گستاخ و کاربزماتیک مودی ایستادگی کند، رقبای مودی بهترین کاری که می توانند بکنند این است که بر اختلافات خود سرپوش بگذارند و دوروی متحدان محلی تمرکز کنند. مودی به دنبال شیوه‌ای از انتخابات ریاست جمهوری است، مخالفان می توانند با حساب و کتاب ائتلافات منطقه‌ای از جوامع و گروه‌های مختلف به برتری فکر کنند.

تا این لحظه در زشت‌ترین کمپین‌های انتخاباتی هند، مودی پیشتر رقابت است. احتمالات از برتری و نخست‌وزیری دوباره او خبر می دهند. اما دیگر هیچ نشانه‌ای از وعده‌های اولیه انتخاباتی نیست.

او در جریان مصاحبه خود با رادیو صدای مردم اسپانیایی آمریکا گفت: استراتژی ما صرفاً استراتژی آمریکا نیست، بلکه استراتژی مردم ونزولانیز هست. پمپئو گفت: گاهی مردم فکر می کنند که مادورو در حال پیروزی است، اما او در واقع تمام قدرت خود را به کوبایی‌ها و روس‌ها داده است. این ضعف مادورو است و در نهایت موجب برکناری اش می شود و دموکراسی و رفاه به ونزولان باز می گردد. من در این مورد مطمئن هستم. پمپئو در جریان سفر خود گفت که همسایگان ونزولان با مشکلات پناهجویان فراری از کشور مواجه هستند، صد در صد این مشکل تقصیر مادورو و نیز روسیه و کوبا است که از وی حمایت می کنند.

هدف سه میلیون ارتشی را محقق می کند. پمپئو که روز ۱۳ آوریل (۲۴ فروردین ماه) در پاراگوئه سخنرانی می کرد، تأکید کرد که همه گزیننده برای ونزولان روی میز است، ما همه گزیننده را روی میز نگه داشته‌ایم چون بسیار مهم است، چرا که ما نمی دانیم این فرایند تا کجا ادامه دارد.

این دیپلمات ارشد آمریکایی در سفر سه روزه خود به شیلی، پاراگوئه و پرو، به صورت مستقیم در مورد اینکه آمریکا چه استراتژی برای کنار آمدن با مادورو دارد سخن نگفت؛ مادورو بی که بر قدرت نظامی برای ماندن تأکید دارد؛ با این حال او اصرار کرد که هر تصمیمی منوط به خواسته مردم ونزولان است.

گزینه‌های بازدارنده چین و روسیه روی میز پنتاگون

خود را به عنوان رئیس جمهور موقت معرفی کرد، از قدرت کناره‌گیری کند و عنوان کرد که انتخابات ۲۰۱۸ ریاست جمهوری دستکاری شده بود. از آن زمان تنش‌ها تکرار تهدیدات نظامی مادورو از سوی مقامات آمریکایی بالا گرفت و مادورو آمریکایی‌ها را مسئول مشکلات کشور ونزولان دانست.

روز شنبه (۲۴ فروردین ماه) مادورو در زمان سخنرانی در هفدهمین سالگرد کودتای ناکام علیه رئیس جمهور پیشین این کشور، هوگو چاوز مرحوم، گفت کسانی که می خوانند از سرزمین پدریمان دفاع کنند باید خود را در لیست آموزش‌های ارتش قرار دهند تا به هدف سه میلیون عضو برسیم.

پمپئو: همه گزیننده‌ها روی میز است

مادورو به جمعیت حاضر هدف دو میلیون عضو سال گذشته را یادآوری کرد و گفت: ما ماوریت خود را کامل کردیم. باید یک میلیون دیگر هم ملحق شوند تا بتوانیم از منطقه و مرزهایمان دفاع کنیم. مادورو گفت که تا ماه دسامبر (آذر - دی) او

آمریکا، اخیراً گفت همه گزیننده‌ها برای ونزولان روی میز است، مقامات پنتاگون دائماً عنوان می کنند که هیچ علاقه‌ای در وزارت دفاع برای استفاده از گزیننده نظامی علیه ونزولان برای گرفتن قدرت از دست حکومت وجود ندارد.

در حالی که دونالد ترامپ از مادورو خواسته که از قدرت کناره‌گیری کند و روس‌ها گفته که از ونزولان خارج شود، هیچ نشانه‌ای وجود ندارد که او بخواند سربازان آمریکایی وارد یک منطقه نظامی شود. با این حال گزیننده بازدارندگی می تواند شامل مشارکت نیروی دریایی در کمک‌های بشری و دیگر تعاملات نظامی در کشورهای همسایه باشد. چنین ایده‌ای می تواند ذهنیت روسیه، کوبا و چین را در مورد اینکه می توانند بدون چالش به منطقه دسترسی داشته باشند، به چالش بکشد.

مقامات گفته‌اند که کارهای برنامه‌ریزی مقدماتی در مراحمی به شاناهان ارسال می شوند و او این ایده‌ها را برای کاخ سفید عرضه می کند. ایالات متحده از مادورو خواسته که در ماه فوریه (بهمن - اسفند) زمانی که خواب گواپیدو

تحرکات تازه آمریکا برای بحران ونزولان؛

گزارش

سینا سبزیان

به گفته مقامات دفاعی آمریکا، پنتاگون در حال توسعه گزیننده‌های نظامی برای ونزولان است که با هدف بازدارندگی روسیه، کوبا و چین از تأثیر درونی بر رژیم نیکلاس مادورو انجام می شود و از طرفی نبود هرگونه اقدام نظامی را نیز پوشش دهد.

به گزارش خبرگزاری سسی انان، گزیننده بازدارندگی در جلسه هفته گذشته کاخ سفید با حضور جان بولتون، مشاور امنیت ملی آمریکا با پاتریک شاناهان، کفیل وزارت دفاع به این وزارت‌خانه دستور داده شد؛ در این جلسه برای ایجاد ایده‌هایی برای بحران ونزولان مذاکره شد. این مقامات تأکید کردند که کارهای اولیه از سوی ستاد مشترک پنتاگون آغاز شده است، جایی که برنامه‌ریزی‌های اقدامات نظامی آتی را با فرماندهی جنوب که روی هرگونه مشارکت نظامی آمریکا در نیمکره جنوبی نظارت دارد، هماهنگ می کنند. با وجود آنکه مایک پمپئو، وزیر امور خارجه